

FENT I DESFENT

24 de novembre de 2027

Ha arribat amb el temps just a l'estació, tant que ha hagut de córrer els darrers metres i les portes del vagó s'han tancat immediatament darrere seu. És el primer cop que agafa el tren des que va canviar de casa i ha calculat malament. I això, ara que els trens van tan puntuals, pot ser un greu error. Però ja seu, suada i panteixant, i s'acomoda per gaudir del trajecte. El tren va força ple, tot i així ha pogut seure al costat de la finestra, com a ella li agrada. La majoria de passatgers tenen la vista fixada en les seves pantalles: mòbils, tauletes, portàtils. Ella no ho farà pas, quan viatja s'estima més clavar els ulls a la finestra i veure córrer el paisatge. I ja en té prou de pantalles, quan treballa. Per això va tan emocionada a l'entrevista d'avui, a veure si finalment aconseguix aquesta nova feina, que li permetrà recuperar el contacte real amb la gent, cara a cara. Les possibilitats són altes, va treure bons resultats a la prova de selecció i la primera entrevista va anar molt bé, li van dir que aquesta segona era un pur tràmit. Per això, perdre el tren hauria estat dramàtic. Des que va decidir no tenir cotxe depèn totalment del transport públic, com tantíssima gent. És veritat que els serveis han millorat molt, en els darrers temps, però cal estar pendent dels horaris.

Ara ja es pot relaxar, el tren ha sortit de l'estació i enfila el camí cap al seu destí. Té uns 20 minuts de trajecte, amb una única parada, enmig d'un paisatge que coneix bé. Quan la màquina es posa en marxa al punt més alt de la vila, té una magnífica vista del panorama. Al seu davant un puig arrodonit i, a sota, el poblet que un dia una revista americana va situar entre els deu més bonics del món. Més enrere, uns altres turons arrodonits i una mica més alts al peu dels quals descansa la població cap a on s'adreça, i encara una mica més enrere el gran cim enfarinat per les primeres nevades, que una guerra va situar a l'altra banda de la frontera. Entre camps de conreu, cases de pagès i segones residències abandonades, càmtings i restaurants tancats, el tren s'acosta a la primera i única parada abans de deixar-la a la seva destinació. Veu el padró i la torre de les hores que es retalla al cel. Hi arriben. En poca estona han baixat uns quants passatgers i n'han pujat força més. Reprenen la marxa. Darrere seu, a l'esquerra ha quedat la vila emmurallada, d'època medieval. Abans de la darrera gran crisi, quan la gent encara viatjava per plaer, aquell lloc atreia quantitats ingents de turistes. Potser a la tornada s'hi aturarà i pujarà fins al mirador de la part alta, té ganes



Il·lustració: **Lola Barranco**. Del segle IX al 2027.

de veure la plana des de dalt: els camps, el riu i els altres poblets medievals que conformen un paisatge net i endreçat, tranquil·litzador.

Torna al moment. La carretera queda a la dreta de les vies, hi passen ben pocs cotxes, poca gent es pot permetre pagar-ne el combustible. En canvi sí que s'hi veuen tractors, tants camps deixats en erm durant dècades que s'han tornat a treballar i els terrenys guanyats a camps de golf en desús generen molt moviment. Pensa que al seu avi li hauria agradat molt veure aquest canvi; ell, que als anys 60 del segle passat va haver de deixar la terra per anar-se'n a fer de paleta seria feliç de veure com es tornava a treballar el més petit tros disponible, un cop assumit que transportar els aliments d'una banda a l'altra del planeta no era viable.

Mira endavant, estan arribant. El bisbe, impertèrrit, continua ajagut, amb les mans sobre la panxa, lluint anell i vigilant la ciutat, com ha estat fent des de temps immemorials. El tren va afluixant la marxa, ella s'aixeca, agafa la bossa i la jaqueta i s'encamina cap a les portes. Entren a l'estació, puntuals. Han sortit de Palafrugell a les 9 i s'han aturat a Torroella a 1/4 i 5 de 10. L'entrevista és a les 10, encara li queda temps per arribar-se a la plaça de la Vila a fer un cafè. Està animada. Res no pot sortir malament.

| **Marta Padrós Coll** |

Fent i Desfent és una secció que vol donar a conèixer creadors vinculats amb Palafrugell aparellant literatura i arts visuals.

Coordinació: Anna Aguiló, Marta Gallart i Conxa Saurí.